

„Az Egyház nem térítéssel, hanem vonzással növekszik” – mondotta XVI. Benedek pápa. „Az nem toborzással nő, mint bármely cég, hanem vonzerő által” – ismételte meg Ferenc pápa ugyanezt a gondolatot. Magyarán az Egyház akkor nő, ha vonzereje van. S a jövő Egyházának ti vagytok a vonzereje.

Legnagyobb vonzereje pedig a szépnek van, az isteni esztétika fényének, Isten dicsőségének evilági felragyogásának, mégpedig arcunkon. Szép emberekké kell váltunk. Ez élethivatásunk. Akinek arca az isteni Szép fényénél lelki arculattá változik, az szavak nélkül is egy olyan szépről regél, amelynek gyökere az isteni szférában kelt életre. Akinek arca az isteni Szép fényénél lelki arculattá változik, az már pusztán megjelenésével is a láthatatlan világ titkairól mesél. Hiszen ez a lelki arculat belülről telik meg fényvel, s ezt a fényt nem magára árasztja, hanem kisugározza. Kisugárzása révén pedig az embertársát, vagyis egy másik arcot, szemlélődésre, kontemplációra hívja, indítja. Ebben rejlik vonzereje. A lelki arculatom révén egész személyiségem „élő ikonná” válik. „Élő ikonként” pedig Isten munkatársává válok ebben az általa teremtett világban.

A teológia tanulmányozása az egyetemen, a közösségi élet az egyetemen ezt próbálja elősegíteni.

Istenhez való kapcsolatunkat elmélyíteni, biztos alapokra helyezni, olykor gyerekcipőben járó, nemegyszer talán naiv hitünket a felnőtté válásban támogatni, istápolni. Mindezt azért, hogy hitünk – vagy még egyszerűbben kifejezve – istenkapcsolatunk, Istennel való személyes kommunikációnk egyre intenzívvé válhasson! Vigyázat! Nem könnyebbé! Hanem intenzívebbé! Élőbbé! Elevenebbé! Hogy ez mit is jelent és miért is olyan fontos ez a különbségtétel? Minderre az élet megannyiszor meg fog tanítani benneteket és még megannyiszor meg tanítani fog bennünket.

Az új akadémiai év küszöbén ismét elkezdődik az Istennel való kalandozás mélyenszántó időszaka tanulmányaink útján. Tanulmányaitok során gondolatok mindig arra, hogy itt elsősorban nem szövegeket, nem egy tananyagot kell bebiflázni, bemagolni, hanem ezek révén Istent, az értünk és közöttünk lévő „én vagyok, aki vagyok”-ot egyre jobban megismerni. Lelkünk mélyén megtapasztalni, hogy az üdvösség folyamán Ő – a mindig jelen Lévo –, hogyan volt jelen népének életében a legősibb időktől napjainkig s ebből erőt merítve, istenkapcsolatunkban megerősödve mi is jelenünkben a hit, a remény és a szeretet emberei, vagyis a keresztény öröm lehessünk.

Buzdításul hadd parafrázáljam saját átiratban a tegnapelőtti olvasmányt:

Prédikátor könyvéből (Préd 11,9–12,8): Te, ifjú, örvendj fiatal korodban, és légy jókedvű ifjúságod napjaiban! Gondolj Teremtődre ifjúságod idején is, mielőtt meglepnek a nyomorúság napjai, mert eljönnek az évek, amelyekről azt mondom: „Ezek már nincsenek kedvem szerint!”

Amikor még nem reszketnek testőreid (a kezeid), és még nem ingadoznak erős harcosaid (a lábaid), amikor még nem fogynak el őrlő lányaid (a fogaid), és az ablakban leskelődőket (két szemedet) még nem fődí homály; amikor még nem zárulnak be az utcára nyíló ajtóid (füleid), a malom zaja (beszéded) pedig még nem csendesül el; amikor a madárfüttyre még ébren vagy, és az énekes leányok dalát könnyen meghallod; amikor még nem szédülsz a magasban, és nem félsz az úton, AKKOR keresd az Istent, közeledj hozzá.

Az egyetemi/ szemináriumi életet nem letölteni, hanem betölteni kell, betölteni Isten fényével. Most kell széttárnod léted ablakát engedve, hogy az isteni napsütés fényénél szíved napozzon, igen szíved napozzon az isteni Napfénynél: mégpedig őszintén, anyaszült meztelenül. Mert ez az a fény, amely arcunk

ráncait, barázdáit, vagyis mindazt, ami szívünk elégtelensége, lázadása belevés arcunkba, simára gyógyít, fényesre varázsol. Így arcunk az öröm sármját, báját és vonzerejét hirdeti. Arcunk – lelki arculatunk révén – az isteni öröm szócsőve lesz, nem csupán a szavak ereje által, hanem pusztá megmutatkozása által.

„Az Egyház nem térítéssel, hanem vonzással növekszik”

„Az nem toborzással nő, mint bármely cég, hanem vonzerő által”

Kedves fiatalok legyetek vonzóak, legyetek az isteni hívás mágnesei társadalmunkban.

Lelki és szellemi sikerekben gazdag új akadémiai évet kívánok mindannyiunk számára.